a Paratū cor eius spare in dño. i. expectare ab eo auxiliū. Q̃d ostendit cū dixit: In manus tuas cōmēdo spm̃ meū: Nec debilis patū: s c Cōfirmatū ē cor eius: i charitate ⁊ patiētia: ita q̃ d Nō cōmouebit/donec/hīta victoria: despiciat. i. despectos ondat: f Inimicos suos/iudeos. Q̃d factū ē: q̃n (licet sepulchrū facerēt custodiri) resurrexit: ⁊ postea i cęlos ascēdit. Et tūc/ g Dispsit/dona spūsancti. Et h Dedit paupib̄. i. apl̄is hūilib̄/ ⁊ ad lr̄az paupib̄. Esa. lxvj. a. Ad quē respiciā nisi ad pauperculū ⁊c. Eph. iij. b. Ascēdēs christ̄ i altū captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hoib̄. Et lz iudęi ipsū q̃si iustū morti tradidissēt: tū/ k Justicia eius manet i sęculū sęculi: q̃ ipse ē q̃ pctm̃ ñ fec: nec inuent̄ ē dol̄ i ore eius. j. Pet. ij. d. Et. iij. c. dicit: Christ̄ p̄ pctis nr̄is mortu̅ est: iustus p̄ iniust̄. Et p̄ h̄/ o Cornu eius. i. potestas: p Exaltabit in gloria: q̃ p h̄ meruit exaltationē glię. Phil. ij. a. Factus ē obediēs vsq̃ ad mortē ⁊c. Propt̄ q̃d ⁊ deus exaltauit illū ⁊c. j. Reg. ij. b. Dñs dabit imperiū regi suo. s. christo. Q̃d exponēs/subdit: Et sublimabit cornu christi sui.

Al. test Sāmech Eyn Al. †videat Al. †Sparsit Pe Zadik kuph

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z

Paratū †cor eius spare i dño: firmatū ē cor eius nō cōmouebit/donec †despiciat inimicos suos. † Dispersit dedit pauperibus: iustitia eius manet i sęculū sęculi: cornu eius exaltabit i gloria. Peccator videbit ⁊ irascet/dentibus suis †fremet ⁊ tabescet: desiderium peccatorum peribit.

Alleluia. CXII.

a Laudate pueri dñm:

Res Schin Tau Al. †frendet

Doxaliter * a Paratū cor eius. q. d. q̃ erūt pati nō timebūt ab auditione mala: s itrabūt cū eo ad nuptias. Matth. xxv. a. Quę paratę erāt itrauerūt cū eo ad nuptias. Vñ q̃ sic parati sūt/ p̄ūt spare de itroitu: nō timere de expulsu. Jō dic̄: b Sperare in dño/retributore: nō in mūdo deceptore: nec i diuitijs fallacib̄. j. Timoth. vlt. d. Diuitib̄ hui̅ sęcli p̄cipe nō sublime sape: neq̃ spare i incerto diuitiarū: sed i deo viuo. Vl̄ sic: a Paratū cor eius spare i dño. i. patū ē ad sperādū. Triplici aūt considerātione parat̄ cor ad spē. s. considerātione pietatis dei. Eccl. iij. b. Miserebit tui magis q̃ mr̄. Et considerātione p̄mię fidei ⁊ laboris. Ro. v. a. Tribulatio patiētia opat̄: patiētia aūt probationē: probatio vero spē. Itē considerātione succursus sctōrū. Vñ dic̄ btā v̄go/Eccl. xxiiij. c. Ego mr̄ pulchre dilectionis ⁊ agnitionis/ ⁊ sāctę spei. Osee. ij. c. Dabo eis vallē achor ad aperiēdā spē. Vall'achor vbi p̄petari̅ lapidat̄ ē/est religio. Sūt aūt alię q̃ sperāt tm̃ i p̄sentate: s veniēte aduersitate desperāt: Vñ ꝝ h̄ sbiūgit: c Cōfirmatū ē cor eius. s. in spe. Ps. Ego aūt sp spabo. Job. xiij. c. Etiā si occiderit me/in ipsū spabo. Ita confirmatū ē/q̃ d Nō cōmouebit/ a spe ista: e Donec despiciat inimicos suos: q̃d fit in p̄senti/cū hō contēnit diabolū/mūdū/carnē/ ⁊ oē pctm̃: Et fiet i futuro/cū despiciet. i. deorsū i inferno positos aspiciet/ inimicos suos/demones. Sup. Et super inimicos meos despexit oculus meus. Notāt aūt in h̄ v̄su q̃nq̃ bona. s. fides/cū dic̄: Paratū cor eius. Actus. xv. b. Fide purificās corda eorū. Spes/cū dic̄: Spare i dño. Charitas/cū dic̄: Cōfirmatū ē cor eius. Eph. iij. d. In charitate radicati ⁊ fūdati. Perseuerātia/cū dic̄: Nō cōmouebit. Securitas cū dic̄: Donec despiciat inimicos suos. g Dispsit. Hic dat̄ forma dādi elemosynā. Dispsit/diuersis dādo: nō totū parētib̄. Vl̄ Dipsit/multa dādo. Tob. iiij. b. Si multū tibi fuerit/abūdanter tribue. h Dedit/nō vēdidit p̄ laudē. Matth. vj. a. Amē dico vob/recepert̄ mercedē suā. i Pauperib̄/nō diuitib̄. Esa. lviij. b. Frāge esurienti panē tuū: egenos vagosq̃ iduc i domū tua. Hyero. Spēs sacrilegij ē/res pauperū nō pauperib̄ dare. Lucas. xiiij. c. Cū facis p̄uiuiū: voca pauperes/debiles/claudos/cęcos/ ⁊ btūs eris: q̃ nō hūt tibi retribuere: retribuet enim tibi i resurrectione iustorū. k Justicia eius: vt se magis reputet reddere. Eccl. iiij. a. Declina sine tristicia aurē tuā pauperi: ⁊ redde debitū. Aug̃: Aliena rapere p̄uincit: q̃ supflua pauperib̄ nō largit. l Manet: ñ ad horā: sz/ m In sęculū/p̄secutiuū: n Sęcli/p̄ñt̄. q. d. p totū h̄ sęculū q̃ diu vixerit/iust̄ erit: et in futuro sęcło i ęternū manebit merces iustitię suę. Eccl. xi. b. Datio dei p̄manet iust̄: ⁊ p̄fect̄ illi̅ success̄ habebit i ęternū. o Cornu eius: q̃d h̄ nō apparet: p Exaltabit: nō h: s/ q In gloria/ęterna: q̃n q̃ se humiliat/opa misericordię alijs ipēdēdo/exaltabit: Luc. xviij. c. Ps. Omia cornua pctōrū p̄fringā: ⁊ exaltabunt cornua iusti. r Pctōr videbit ⁊c. Tertia ps: vbi mala ipijs asserit euētura. Sz p̄mo allegorice de iudęis exponamus. Pctōr. s. iudęi: s Videbit/gliaz christi. s. i quāto honore habebit p̄ resurrectionē: ⁊ quō apl̄i p̄dicabūt et faciēt miracula. Et iudęi/ t Irascet/itātū/q̃ v Dētib̄ suis fremet/exterius: x Et tabescet: iteri̅. Actus. vij. g. Audientes aūt h̄ dissecabāt cordib̄ suis: ⁊ stridebāt dētib̄ i eū. s. i stephanū. y Desiderium pctōrū. i. iudęorū/christū morti tradētiū: q̃d fuit pctm̃ maximū: vñ antonomastice dicunt pctōres. z Peribit: q̃ ñ accidet eis q̃d desiderabāt: s contrariū. Desiderabāt enim nomē christi extīguere. Hiere. xi. d. Cogitauerūt super me consilia/dicētes: mittamus lignū i panē eius: ⁊ eradamus eū de terra viuētiū: et nomē eius nō memoret̄ āpli̅: Sz p h̄ magis dilatatū fuit nomē eius. Doxaliter r Pctōr. s. diabolus: vl̄ etiā hō pctōr: s Videbit: gliaz iusti: q̃n exaltabit cornu eius in glia. t Et irascet/tā ꝓtra seipsū/q̃ ꝝ iustos q̃d̄ inuidebit. Sap. v. a. Videntes turbabunt timore horribili: ⁊ mirabunt i subitatione inspiratę salutis/gemētes p̄ āgustia spūs/dicētes intra se pniaz agētes ⁊c. v Dētib̄ suis fremet: i iferno: vbi erit fletus ⁊ stridor dētiū: Matth. xiij. f. x Et tabescet: Nec mirū: q̃ nihil habebit q̃d optet: Quia/ y Desiderium pctōrū peribit: ita q̃ nec morte quā desiderabūt possint hīe. Apocal. ix. b. Desiderabūt mori: ⁊ fugiet mors ab eis. Vl̄ de p̄ñti p̄ōt legi: r Pctōr/diabolus vl̄ hō: s Videbit/pfectū bonorū. Et hoc enūerat p pęna pctōrū: q̃ videt ⁊ inuidet: ⁊ sic torquet̄. Vñ dic̄ Sen̄. Utinā inuidi vbiq̃ oculos haberēt: vt oīm felicitate torqrēt̄. Vñ pęnā eorū apit vt cū sbdit: t Et irascet/i corde suo. v Dētib̄ suis fremet. Hoc frequēt accidit inuidis. Sz ñ nocet nisi sibi: Vñ addit: x Et tabescet/i se: nō potēs alijs nocere. Vñ subdit: y Desiderium pctōrū peribit. i. nō potert̄ iplere q̃d desiderāt: ⁊ inde cruciabūt̄ i ipsis. Horaci̅: Inuid̄ alteri̅ macrescit reb̄ opimis. Idē: Inuidia siculi nō inuenere tyranni Maiō tormētū. Ali̅: Iust̄ iuidia nihil ē/q̃ p̄tin̄ ipsū/ Auctorē rodit excruciatq̃ suū. Et p̄ōt exponi: Desiderium peccatorū peribit. i. illa q̃ desiderāt pctōres. s. tpalia. j. Job. ij. c. Trāsit mūd̄ ⁊ concupiscētia eius. s. concupiscētia oculorū/ ⁊ concupiscētia carnis: ⁊ supbia vitę. Job. xx. c. Cū habuerit q̃d cupierat/possidere ñ poterit. Ecōtra/desiderium iustorū ñ p̄dit: Quia Prouer. x. d. Desiderium suum iust̄ dabit. Et q̃d ē illō: Prouer. xi. c. Desiderium iustorū omne bonū est.

Ps. 74. Allegorice

Horaci̅ li. 1. epl̄arū

Ps. 49. Ps. 32.

Laudate pueri ⁊c. Expositio Ps. CXII.

Titul̄. Alleluia. Hūc titulū ipse ps. exponit: q̃ ē de laude dei: et incipit: Laudate. Alleluia enim interpt̄at/laudate dñm/vl̄ iuisibilē. Intētione monet ad laudādū deū. Hod̄. Duę sūt p̄titiones. Primo monet ad laudē: ⁊ ondit a q̃b̄/q̃s/ ⁊ q̃diu/ ⁊ vbi/ ⁊ q̃re laudet̄. Scōo idē facit q̃d monet: ibi: Quis sic. Primo q̃ ondit a q̃b̄ laudet̄: cū dic̄: Laudate pueri. Quis laudet̄: cū dicit: Dñm/et nomē dñi. Q̃d diu laudād̄ sit ondit/cū dic̄: Ex hoc nūc ⁊c. Ubi: cū dic̄: A sol̄ ortu vsq̃ ⁊c. Quare: cū sbiūgit: Excels̄ super oēs gētes dñs. Dic̄ q̃: a Laudate pueri dñm: Ad lr̄az em̄ pueri sē p̄gregādi ad ecclīaz/ vt istruāt̄: ⁊ bñ v̄uādo inocētiā suā laudēt deū. Joel. ij. d. Coadunate senes/p̄gregate puulos ⁊ sugētes vba ⁊c. Allegorice ipietū ē h̄: Laudate pueri ⁊c. Matth. xxj. b. q̃n puer/laudātib̄ * dixit dñs

Partitio psalmi

Ad litterā

Allegorice

Doxaliter a Laudate pueri dñm. Qui volūt dñm laudare/debēt ē pueri. i. puri a pctō: q̃ nō est speciosa laus in ore pctōrū: Eccl. xv. c. Et i Ps. Pctōri dixit deus: q̃re tu enarras iusticias meas. Ps. Rectos decet collaudatio. Hoc signū habemus Dan. iij. e. vbi dr/q̃ tres pueri laudauerūt deū

Doxaliter

Considerātione triplici paratur ad spem

Josue. 7. d.

Ps. 70.

Forma dādi elemosynā

* in fornace ignis.

Allegorice Ps. 8. dixit dñs iudeis indignãtibus: Nũqꝫ legistis qꝛ ex ore infantiũ ⁊ lactentiũ pfecisti laudẽ ⁊c. Et posset ꝗ esse bonũ thema in festo innocẽtũ: q̃ pꝛeconiũ dñi / nõ loquẽdo / sed mozẽdo pꝛfessi sũt / in effusiõe sui sanguinis: sicut ⁊ Gen. iiij. b. dicit / q̃ sanguis abel clamauit ad dñm de terra: Sic ꝛ põt dici q̃ sanguis innocẽtũ clamauit: Sz differẽt: qꝛ ille vindictam: iste veniã. Et ꝗ exẽplo christi / ꝗ ad Heb. xij. f. Accessistis ad sãguinis aspsionẽ meliꝰ loquentẽ qꝫ abel. a Laudate nomẽ dñi. Hoc fecerũt pueri hebꝛeoꝝ / dicẽtes: Osanna filio dauid: bñdictꝰ q̃ venit ĩ noĩe dñi: sic ꝛ Matth. xxj. a. Et ecclesia ita cantat de pueris: Pueri hebꝛeozũ tollentes ramos oliuaꝝ ⁊c. Ipsi etiã pueri hebꝛeoꝝ. i. filij eozũ / post resurrectionẽ dñi p̃dicãtes: dixerũt id q̃ sequit: b Sit nomẽ dñi / christi iesu: c Bñdictũ. i. nomẽ illud bñdixerũt ⁊ p̃dicauerũt. Vñ dixit petrꝰ / hoc nomẽ bñdicẽdo / Act. iiij. b. q̃ ĩ noĩe iesu claudꝰ ambulasset. Et addidit: Neqꝫ enĩ aliõ nomẽ est sub celo datũ hoĩbus / ĩ q̃ opozteat nos saluos fieri. d Ex hoc nũc et vsqꝫ in seculũ: Quia laus noĩs christi q̃ tũc incepit: nũqꝫ decẽtero cessabit: Semp enĩ laudabit in ecclesia militãte: ⁊ in eternũ in eccl̃ia triũphante. Et hec laus erit vbiqꝫ terraꝝ: Vñ addit: f A solis oztu vsqꝫ ad occasũ: laudabile nomẽ dñi: Et laudatũ per apostolos: quia / In omnẽ terrã exiuit sonus eoꝝ. Malach. j. c. Ab oztu solis vsqꝫ ad occasũ / magnũ est nomẽ meũ in gentibus. Potest etiã ⁊ aliter exponi versus iste allegorice: quia christꝰ est sol. Oztus huiꝰ solis / est christi natiuitas: Occasus / passio eiꝰ. In natiuitate eiꝰ fuit pauptas: In morte / ignominia. Et ꝓpt vtrũqꝫ laudabilis est dñs: nõ tm̃ ꝓter magnifica eius opa. Eccẽs. j. a. Oriꝫ sol ⁊ occidit: ⁊ ad locũ suum reuertit. Oriꝫ in natiuitate christꝰ: occidit in passione: ad locũ suũ reuertit in ascensione. Potest iterũ legi de tribꝰ magis: q̃bꝰ fuit nomẽ christi laudabile: f A solis oztu vsqꝫ ad occasũ: quia ab oziente venerũt versus occidentẽ / laudantes nomẽ dñi / adozando. Et q̃re sit ita laudãdus dominꝰ vbiqꝫ / sbiũgit dicẽs: b Excelsꝰ sup oẽs gẽtes dñs. i. sup omnia terrena: k Et sup celos gl̃ia eiꝰ. i. sup omnia celestia. Et per hec duo q̃ dic / excludit errozẽ duplicẽ. Quidã enĩ adozabãt terrena: vt idola vl̃ talia. Alij aũt adozabãt celestia: vt solẽ ⁊ lunã. Cõtra p̃mos dicit / q̃ dñs excelsus est sup terrena. Cõtra scdos / q̃ sup celos gl̃ia eiꝰ. Exo. xx. a. Ego sũ dñs deꝰ tuꝰ: nõ habebis deos alienos coꝛã me: Nõ facies tibi sculptile / neqꝫ oẽm sil̃itudinẽ q̃ ẽ ĩ celo desup: ⁊ q̃ in terra deozsũ ⁊c. Vel sic: b Excelsꝰ sup oẽs gentes dñs. i. regnat sup gẽtes christꝰ. k Et sup celos gl̃ia eiꝰ. i. sup apl̃os: q̃s specialiꝰ ihabitat ⁊ ĩ eis gl̃iat. Vñ. s. dr: Regnabit deꝰ sup gẽtes: deꝰ sedet sup sedẽ sanctã suã.

Ps. 46.

Moraliter * in fornace ignis. Tres pueri sũt q̃ bñt triplicẽ puritatẽ: cordis / oris / opis. Hi laudãt deũ ĩ fornace ignis. i. ĩ mundo. j. Job. v. d. Totꝰ mũdꝰ ĩ maligno positꝰ ẽ. i. ĩ malo igne. Sũt aũt mltę bonę ꝓpietates pueri / q̃s hẽ debemꝰ: q̃ notãt his p̃sibus: Credulus / inculꝰ / simplex / placabilis / insons: Castꝰ / amatus / ouans / humilis / memozãs / nouus et flens. Credulus. Prouer. xiiij. b. Innocẽs credit omni verbo. Et de paulo dicit Act. xxvj. e. q̃ nõ fuit incredulꝰ. Dicit enĩ sic: Nõ fui incredulus celesti visioni. Incultus: sicut christꝰ / q̃ pannis fuit inuolutꝰ: vt habet Luc. ij. a. Simplex. Ro. xvj. c. Volo vos sapientes esse in bono: ꝗ simplices in malo. Placabilis. Eccl̃. xxxix. c. In p̃cepto eiꝰ placoz fit. Et hoc p̃cipit Leuit. xix. d. Nõ eris memoz iniurię ciuiũ tuozũ. Insons. i. innocẽs. Sup. Custodi innocentiã. Castus. Sap. iiij. a. O q̃ pulchza est casta generatio. j. Timoth. v. d. Teipsũ castũ custodi. Amatus. Osee. xj. a. Quia puer isrl̃: et dilexi eũ. Ouãs. i. gaudẽs. Prouerb. xvij. d. Animus gaudẽs ętatẽ flozidã facit. Humilis. Matth. xviij. a. Quicũqꝫ humiliauerit se sicut paruulꝰ iste: hic maioz est ĩ regno cęloꝝ. Luc.

Ps. 8.

Alit. laudate

Propetates boni pueri q̃s habere debemus

a laudate nomẽ dñi. Sit nõ/ b men dñi bẽnedictũ: c ex hoc / d nũc ⁊ vsqꝫ ĩ sęculũ. A solis / f oztu vsqꝫ ad occasũ: laũda/ b bile nomẽ dñi. Excelsꝰ sup / k oẽs gentes dñs: ⁊ super cę/ l los gl̃ia eiꝰ. Quis sicut dñs / m deꝰ nostẽr / qui in alt. hitat:

Ps. 18.

Alit de magis

Ps. 36.

Ps. 33.

Ps. 12.

Ps. 16.

Allegorice

Ps. 30.

Moraliter

Ps. 21.

Matth. 8. c.

a Laudate nomẽ dñi: nõ p̃bẽdas ⁊ diuitias. Hoc nomẽ laudãt: q̃ ĩ noĩe dñi iesu. i. p salute sua laudabiliter viuũt. Et ꝗ nomẽ blasphemãt / q̃ maleviuũt. Vñ Ro. ij. d. dicẽ apl̃s ad iudęos: p q̃s itelligunt clerici: Nomẽ inq̃t dei pros blasphemat̃ iter gentes. Sũt aũt q̃dã q̃ ponũt ipsũ sic laudare: ꝗ sp differt ⁊ pcrastinãt: Vñ ꝓtra ꝗ bñ subdit: b Sit nomẽ dñi bñdictũ: ex hoc nũc. q. d. statim ĩ ꝗ nũc ici piam laudare ⁊ bñdicere: Quia q̃ ñ ẽ hodie / cras minꝰ aptꝰ erit. Prouer. xxvij. a. Ignoras q̃d supuentura pariat dies. Eccl̃. v. b. Ne tardes ꝓuerti ad dñm ⁊c. Eccl̃. lj. b. Bñdicã nomẽ dñi cũ adhuc iunioz sũ. Sũt ⁊ alij q̃ sat. mane ĩcipiũt: ꝗ pseuerare negligũt: Cõtra q̃ addit: e Et vsqꝫ ĩ sęculũ. Eccl̃. lj. a. Laudabit vsqꝫ ad mortẽ aia mea dñm. Et pꝰ. b. Laudabo nomẽ tuũ assidue. Matth. x. c. Qui pseuerauerit vsqꝫ ĩ finẽ: ꝗ saluꝰ erit. Idẽ etiã pfirmat cũ subdit: f A solis oztu vsqꝫ ad occasũ: laudabile nomẽ dñi. Per solis enĩ oztũ itelligit natiuitas hoĩs: q̃ ñ in hãc lucẽ p̃ itrat: Per occasũ ꝯo mors itelligit. Vl̃ p sol oztũ pspitas: p occasũ ꝯo aduersitas desigt. Et siue sic siue sic: sp / g Laudabile nomẽ dñi: qꝛ ⁊ p totã vitã hoĩs / ⁊ ĩ oĩ fortuna. Ps. Bñdicã dñm ĩ oĩ tpe: sp laus eiꝰ ĩ ore meo. Laudare aũt debemꝰ ꝓpt bona q̃ hic facit nob: Vñ dic̃: b Excelsꝰ: mlta mirabilia faciẽdo: i Sup oẽs gẽtes dñs: qꝛ oẽs eiꝰ bñficia pticipãt: Quã altitudinẽ mirabat̃ Augꝰ: sic̃ de ipso dr: Nec satiebat̃ illis diebꝰ dulcedine mirabili pſiderare altitudinẽ pſilij diuini / sup salutẽ generꝭ hũani. Et vt ꝓpt ꝗ laudemꝰ eũ / monet btus Gregꝰ / dicẽs: Nõ cessemꝰ gr̃as agere: qꝛ si cessat bñfacere. Ps. Cãtabo dño q̃ bona tribuit mihi. Itẽrũ / non tm̃ ꝓpt hec q̃ mõ facit: ꝗ ꝓpt ea q̃ factur ẽ in patria ęterna: De q̃ sbdit: k Et sup cęlos gloria eiꝰ: quã nobis / si boni fuerimꝰ / p̃parauit: q̃ ad ĩraz ẽ / sup cęlos. i. ĩ cęlis: Scõm q̃ dr Luc. ij. b. Gl̃ia ĩ excelsis deo. Itẽ iõ bñ dr sup cęlos: qꝛ ista gl̃ia celat̃ mõ ⁊ abscõdit a nob. Ps. Qꝛ magna mltitudo dulcedinis tuę dñe: quã abscõdisti timẽtibus te. Illã ꝯo abscõsã dulcedinẽ gl̃ię mõ odozamꝰ / ⁊ aliq̃ degustabimꝰ: ꝗ q̃ñ reuelabit̃ / satiabimur: Sic̃. s. dic̃: Satiabor cũ appuerit gl̃ia tua. l Quis sic dñs ⁊c. Scõa ps: vbi fac̃ id ad q̃ alios. s. monuit. s. laudare dñm. Et allegorice laudat eũ. s. christũ ab vtraq̃ natura: quã vtrãq̃ nullꝰ sit̃ hꝫ nec habuit / nisi ipe: Vñ q̃rit: Quis / ẽ vl̃ fuit / vl̃ vnq̃ erit: m Sic dñs / christꝰ ⁊ n Deꝰ / Ecce diuinitas: o Mr / cõformitate nr̃ę naturę / Ecce hũanitas. Esa. vij. c. Ecce ꝯgo ꝓcipiet ⁊ piet filiũ: ⁊ vocabit̃ nomẽ eiꝰ emãuel. i. nobiscũ deꝰ. Quã vtrãq̃ naturã adhuc magꝭ exp̃mit cũ sbiũgit: p Qui ⁊ in altis habitat

l Quis sic dñs. Moralit̃ vox ẽ ꝗ seruoꝝ dei: de suo dño ⁊ de eiꝰ altitudine gloziãtiũ ⁊ dicẽtiũ: Quis sic dñs deꝰ nr̃: q. d. nullꝰ. Job. xxxvj. c. Ecce deꝰ excelsus ĩ fortitudine sua: ⁊ nullꝰ ei sil̃is ĩ legislatozibꝰ. Vñ magna dignitas ẽ tãto dño seruire. Boeciꝰ: Cui seruire regnare ẽ. Eccl̃. xxiij. d. Gl̃ia magna est seq̃ dñm. Quis / q̃ / sic dñs: cui seruire debemꝰ ⁊ n Deꝰ / quẽ colere: o Noster / quẽ amare debemus: p Qui ĩ alt. hitat. i. in sctis: q̃ sũt alti p vitã ⁊ meritũ. Ps. Tu aũt in sctõ hitas. Sz Mich. vij. a. dr. Perijt sctus de terra. Vñ videt̃ q̃ possumꝰ mõ dicere / q̃ filꝰ hoĩs nõ hꝫ vbi caput reclinet. Verũtñ ne oẽs videamur dãnare: possumꝰ dicere q̃ perijt sctus de terra / q̃tũ ad apparẽtiã: eo q̃ mltũ ẽ ĩ ĩra de palea / q̃ occultat grana. Et ne d altitudine mũdi (de q̃ Luc. xvj. d. Q̃d hoibꝰ altũ est / abominatio est apud deũ) intelligat̃ q̃d hic dr: In altis habitat: subdit:

* Et humilia respicit

Allegorice. i altl hitat: et humilia respicit. Ipse ꝑ hitauit ⁊ sp hitat/ in altl.i.i angelis: Sz postmodũ i fine seculoꝝ: ipe/ respe/
Ps.101. rit humilia/ p icarnationẽ: Scõm qd.s.dicit: Dñs de cęlo i terrã aspexit: vt audiret gemit⁹ cõpeditoꝝ: ⁊ solueret fi/ lios iteremptoꝝ. Baruch.iij.d. Post hęc i terrl visus ẽ: et cũ hoib⁹ ꝓuersat⁹ est.

Et ꝑ/ b In celo ⁊ i terra.i.respect⁹ iste vtilis fuit cęlo et ter/ rę. Cęlo/ ad reparati/ onẽ ruinę ãgeloꝝ: Et trę/ ad redẽptionẽ ge/ neris humani. Vl sic:

a Et humilia respicit in cęlo ⁊ i terra.† Suscitãs a terra in/ opẽ: ⁊ d stercore erigẽs pau perẽ. Ut collocet eũ cũ pn/ cipibus: cũ pncipibus ppli

Vl.†Qui erigit Vl.†exaltat

a humilia respi/ cit.s.humilitatẽ beatę ꝗginis. Lucl.j.e. Quia respexit hu/ militatẽ ancillę suę. Et ꝑ/ b In cęlo.i.i sua ꝗginitate: c Et i terra.i.i suo ꝓiugio: Quia i vtroq; hũilitatẽ fuauit. d Suscitãs a tra.i.de btã ꝗgine: e Inopẽ.s.seipsũ: qñ nat⁹ est paup de ipsa. Suscitãs/ dicẽ bñ/ ꝓ miraculũ q̃ de ꝗgine nat⁹ est. De terra. Btã virgo d terra: qz istũ bñ/
Ps.66. dictum fructum nobis portauit et attulit. Ps. Terra dedit
Ps.84. fructũ suum. Et alibi: Veritas de terra orta est. Inopẽ.ij. Corl.viij.b. Scitl gra dñi nri iesu christi: qm̃ ꝑ nob egen⁹ fact⁹ est/ cũ esset diues: vt illi⁹ iopia nos diuites essem⁹. f Et de stercore/ pctoꝝ ⁊ tpaliũ: g Erigẽs/ ad supna: h Pauperẽ.i.humanũ gen⁹: Ipse em̃ ꝓmittebat ęterna: et docebat ꝓtẽni tpalia ⁊ pctã. Matt.iiij.c. Pniaz agite/ appro pinq̃bit em̃ regnũ cęloꝝ. Matt.xix.c. Vẽde oia q̃ possides ⁊ da paupibus: ⁊ habebis thesauꝝ in cęlis. Et Matth.vj. c. Thesauriçate vob thesauros i cęlo ⁊c. Prophꝝ ꝑ subdit:
i Ut collocet eũ/ pauperẽ.s.gen⁹ humanũ: k Cũ pn cipib⁹.i.ãgelis i cęlo. l Cũ pncipib⁹/ dico/ ppli: nõ ali eni: sz/ sui. Angeli em̃ dicũt pncipes: qz ꝓponũt sup hoies: Quilibet em̃ vnũ hz ãgelũ bonũ ad sui custodiã. Sup puin cias etiã ꝓponũt: Vñ Dañ.x.c. Princeps regni persi restit mihi viginti uno dieb⁹: ⁊ ecce michael vn⁹ de pncipib⁹ p/ misit venit i adiutoriũ. Et postea.d.dicẽ: Nemo ẽ adiutor me⁹ i oib⁹ his nisi michael pnceps vr̃. Sz afiq̃ ibi collocet eos/ ꝑ eos examiat ⁊ exercet i tribl'atiõib⁹ ⁊ bonis opib⁹: Vñ ꝑdit: m Qui hitare facit sterilẽ.i.ecclĩaz de gẽtib⁹: q̃ ꝑus fu it sterilis a bonis opib⁹. Sz nũc facit eã dñs hitare/ n In domo.i.i ecclĩa generali collecta/ de vtroq; ꝓpl'o. Mõ steri/ lẽ: sed/ o Matrẽ filioꝝ.i.multoꝝ fideliũ: p Lętãtẽ/ de ple. Vñ monet eã ad laudẽ ⁊ lęticiã/ Esa.liiij.a. Lauda ste/ rilq̃ nõ parl: decãta laudẽ ⁊ hymnũ q̃ nõ pariebas: qm̃ multi filij desertę magl q̃ ei⁹ q̃ habebat virũ.i.plures sũt fideles facti de gẽtib⁹ q̃ de iudęis. Qd significatũ est.j.Regl.j.a. vbi dz/ q̃ anna fuit pmo sterilis: ꝗ postea peperit septẽ filios. Et
1.Regl.2.a. dz postea in cãtico: Donec sterilis peperit plurimos: ⁊ q̃ mul/ tos habebat filios infirmata est.

Angeli ꝓponũ/ tur ad custodiã hoib⁹ et puin/ cias

Moraliter * a Et hũilia respicit: qz placet ei sp humilitas: b In celo/ vñ supbos ãgelos eiecit: c Et i terra/ vñ ⁊ de paradiso trestri supbũ ⁊ inobedientẽ adã eiecit: ⁊ puniuit totã posteritatẽ ei⁹. Esa.vlt.a. Ad quẽ respiciã nisi ad paupcu/ lũ.s.ad humilẽ. Vñ alia lra hz: Sup quẽ requiescet spũs me⁹ nisi sup humilẽ ⁊ quietũ ⁊c. Vel b In cęlo.i.i ꝓtęplatiuo: c Et i terra.i.in actiuo: qz nec ꝓtęplatiu⁹ nec actiu⁹ placet deo sine humilitate. d Suscitãs a terra iopẽ: et de stercore erigẽs pauperẽ. In ꝑ versu liberatio a duob⁹ pctis tangit.i.ab auaricia ⁊ a luxuria. Vere em̃ inops ẽ aua rus: fm qd dicit Hiero⁹: Auaro deest tã qd habet q̃ qd nõ habet. Istũ qñq; suscitat dñs/ de terra.i.de sepulchro aua ritię. Amos.vij.a. Quis suscitabit iacob qz paruulus ẽ: mi/ sertus est dñs sup hoc/ Ecce suscitario. Bene suscitauit dñs ꝓ cacheũ: qui dicit Lucl.xix.b. Si qd aliquẽ defraudaui: red/ do quadruplũ. Et sequit: Hodie salus huic domui facta est.

In plogo bi/ blie.c.8.

f Et de stercore erigẽs pauperẽ. Paup/ est luxurio/ sus: cui⁹ omnẽ spiritualẽ substantiã ignis luxurię ꝓsumpsit. Job.xxxj.d. Ignis ẽ vsq; ad ꝓsũptionẽ deuorãs. Hic iacet in stercore.i.in fetore. Jobel'.j.d. Cõputruerẽt iumẽta i ster/ core suo. Greg⁹: Jumẽta in stercore cõputrescere/ est carna/ les hoies i fetore luxurię vitã finire. Et talẽ q̃ñq; erigit dñs: vt Lucl.xv.d. de filio ꝓdigo: qui ꝓsumpsit substãtiã suã cũ meretricibus/ viuendo luxuriose: babek q̃ dixit: Ibo ad pa/ tre meũ: ⁊ q̃ iuit ⁊ suscęptus est: ⁊ data est ei stola ꝓma. Sic aũt erigit ⁊ suscitat: i Ut collocet eũ cũ principib⁹ .i.cũ angelis in glo/ ria: sicut supra expo/ situm est. Vel aliter: Ita eripit eos d pec/ catis: et tantũ in prę/ senti exaltat/ q̃ etiã fa cit eos prelatos in ec/ clesia. Hoc est: Ut collocet eũ cũ pn cipibus: cũ principibus populi sui.i.cum prelatis/ qui sũt pncipes ecclesię. Sic suscitauit paulũ ⁊ petrũ/ quos de statu peccati eripuit: ⁊ pmouit ad statũ ꝓlatiõis. Sz no/ ta q̃ arguit illos hic q̃ se dignitatibus ingerũt: nec expectãt q̃ dñs collocet eos ibi: Cõtra illud Heb.v.a. Nec quisq; su mit sibi honorẽ: ꝗ q̃ vocat a deo tãq; aaron. m Qui ha bitare facit sterilẽ in domo ⁊c.i.illũ qui erat sterilis et infructuosus/ sine fructu pęnitẽtię/ in ecclĩa facit esse fructuo/ sum/ intãtũ vt sit mater filiorum.i.bonorũ operũ. Facit di/ co/ matrem/ nõ tristẽ in pariendo: sed/ lętantem/ in filijs. Job.xvj.e. Mulier cum parit tristiciam habet: cũ autẽ pe/ perit puerũ: iã nõ meminit pressurę.ij. Corl.ix.b. Hilarem datorẽ diligit de⁹. Prelatũ etiã facit dominus habitare/ in domo/ ecclĩę/ vt matrẽ filioꝝ lętantẽ: q̃ñ libenꝗ ⁊ gau/ denter subditoꝝ necessitatib⁹ ꝓdescẽdit. Greg⁹: Curandum quippe est vt rectorẽ subditl ⁊ matrẽ pietas ⁊ patrẽ exhibe/ at disciplina. Versus. Verbera patris habes: vbera matris habe. Talẽ matrẽ se exhibebat aplus/ dicẽs. ij. Corl.xij.e. Ego aũt libentissime impendã ⁊ supimpendar egoipse pro animabus vestris.

Versus

Expositio Ps.CXIII.

In exitu isrl ⁊c. Titulus. Alleluia. Supra inui/ tauit gẽtes ad laudẽ: In isto psalmo iuitat lkaliter iudęos: recolendo dei bñficia sibi facta: Spiritualik aũt christianos/ q̃ sũt nouus ꝓpl'us dñi: q̃bus p quędã bene/ ficia antiquo populo collata in hoc psalmo ostendit ꝓpha quę ⁊ quanta bñficia dñs spũaliter ꝓferat: Vñ et alleluia/ quę est vox laudis/ pręponit. Intentiõe vocat ad laudem et cultũ veri dei. Modus. Tripertitus est psalmus. In prima parte dicit ꝓpha quę mirabilia fecit deus/ iudęis in figura: christianis/ in spiritu. In secũda/ q̃re deus hoc fecerit/ q̃rit: ibi: Quid est tibi mare. Et soluit: ibi: A facie. In ter/ tia simulacra gentiũ inania esse demõstrat: ⁊ religionẽ chri/ stianã cõmendat: ibi: Simulacra. Dicit itaq; q In exitu israel de egypto.i.dũ ille ꝓpl'us ad lra; veniret de egypto: s Dom⁹ iacob de populo barbaro: Idẽ est: Barbari em̃ sunt omnes/ prę ter grecos/ hebręos/ et lati/ nos. De hoc exitu habetur Exo.xij. In exitu inquam isto:

Partitio psalmi

Ad litterã

Facta est iudęa

Allegorice: q In exitu isrl.i.ppli christiani/ deũ videtis per fidẽ. r De egypto: Vl ad lra; qz de egypto ⁊ alijs gẽtib⁹ ꝓuersi sunt ad fidẽ. Vl/ de egypto.i.de tene/ bris infidelitatis. Et i exitu/ s Dom⁹ iacob.i.ecclĩę: cõ tra vitia luctãtl. t De ppl'o barbaro.i.ifideliũ vl de/ monũ: Dis em̃

Allegorice

Moralit: q In exitu isrl de egypto.i.cũ hõ deũ habẽs p oculis/ cui timor dei est añ oculos ei⁹/ exire vult de tenebris ⁊ ergastulo pctoꝝ/ de mũdo ad claustrũ. Et/ s Dom⁹ iacob.i.cũ illi q̃ volũt resistere ⁊ luctari ꝓtra vitia ⁊ diabolũ supplãtare/ volũt exire: t De ppl'o barba/ ro.i.de cętu

Moraliter

Anagogice etiã posset legi breuik: q In exitu isrl ⁊c. Cũ em̃ aia sctã exit d corpe/ tũc exit isrl: r De egypto: qz exit d tenebris ad lucẽ: vt videat deũ facie ad faciẽ.j. Job xij.a. Videbim⁹ eũ sicuti ẽ. Tũc etiã exit/ s Dom⁹ iacob .i.aia luctãs: t De ppl'o barbaro.i.euadit man⁹ dęmo nũ/ ⁊ vitioꝝ: ⁊ ꝓiũgit ciuib⁹ cęli.s.angel'⁊ sctis aiab⁹: vbi ñ ẽ barbara lingua:

Anagogice